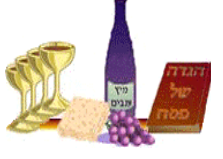

בס"ד ה' ניסן ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 17:30
 צאת השבת - 18:21
 רבנו תם - 19:04

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 663
 @ השבת אין אומרים "צדקתך"
 @ כל חודש ניסן אין אומרים "תחנון"
 @ "ברכת הלבנה" - יום שלישי בערב.
 @ "פרשת הנשיאים" - ליום ה'.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטירין: "עם זו" (ישעיה מג)

פרשת ויקרא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

← הקב"ה מצווה את משה על הקרבת הקורבנות השונים המובאים כנדבה או כחובה.
 ← פירוט סוגי הקורבנות: עולה, מנחה, שלמים, חטאת או אשם.

📖 "ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה'" (בי אי)
 לא נאמר "נפש" בכל קרבנות נדבה אלא במנחה. מי דרכו להתנדב מנחה: עני. אמר הקב"ה: מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו (רש"י). ויש לרמוז בתיבת נפש - נוטריקון: נשלמה פרים שפתינו. כלומר, תחנונו ותפילותיו בעת שמקריב קרבן מנחה, נחשבים לו כאילו הקריב פרים. (אור החמה)
 📖 "הטאת הקהל היא אשר נשיא יחטא" (די כ"א-כ"ב)
 יש לפרש הסמיכות על פי מה שידוע מדברי חז"ל שבגלל עוון הדור, הצדיק מסתלק מן העולם. זהו שאמר: חטאת הקהל הוא - כלומר, החטאת והעוון של הקהל גורם, אשר הנשיא הוא הצדיק וגדול הדור יחטא - לשון חסרון, שיחסר מן העולם, שנסתלק כדי לכפר על עוון הדור. (ציון במשפט תפדה)

📖 "והיה כי יחטא ואשם" (הי כ"ג)
 תיבת "ואשם" - נוטריקון: שלושת אלפי מאתיים ושמונים. זהו רמז למלאכי חבלה שמכים את הרשעים כמו שמואב בסגולה של המקובל האלוקי רבי שמעון מאסטרופול, שקורין אותה בערב פסח. (אור החמה)
 📖 "לאשר הוא לו יתנו" (הי כ"ד)

במסורה מובא: לאשר הוא לו יתנו ולאדם אשר לא עמל בו יתנו. לרמז מה שפסק מרן בשו"ע (ח"מ ס"ז) אם מת הנגזל יתנו ליורשיו, אף על פי שלא עמל בו הירש, כי היא נחלתו. ובני ידידי רבי משה פירש שאם לא ישיב הגזילה ועושה עושר ולא במשפט, ענוש ייענש שיעזבו לאדם שלא עמל בו.

📖 "אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם" (די ג)
 פירוש: אם הכהן הוא אהרן הכהן, שבא לידי חטא העגל או המשיח יחטא, הוא דוד המלך במעשה בת שבע - איך באו להם חטאים כאלה? אין זה אלא לאשמת העם, שיהיו למדים מהם דרכי תשובה, כפי שאמרו חז"ל (ע"ז ד): לא עשו ישראל את העגל, אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה. ולא היה דוד ראוי לאותו מעשה אלא להורות תשובה ליחיד. (עבודת הגרשוני)

📖 "אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם" (די ג)
 אפשר להסביר לפי דברי חז"ל (אבות ה'): כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. ואם כן אי אפשר שיבוא חטא לכהן המשיח. ולא, אם הדור דור עיקש ופתלתול ואינו שומע בקול מנהיגיו, ואז אין המנהיג מזכה את הרבים. זהו שכתוב אם הכהן המשיח יחטא - הוא - לאשמת העם. זה מראה כי העם אשם.

📖 "אם לוא יגיד ונשיא עונו" (הי א)
 כתוב לו ולא. רמז לדברי חז"ל (שבת נ"ד): כל מי שאפשר לו למחות ואינו מוחה נתפס עליהם. אבל זה רק כשיודע שדבריו נשמעים. כי חז"ל אמרו (יבמות ס"ח): נשמע, אם כן, בכל מצב ובכל זמן צריך אדם להתבונן היטב אם להגיד, או לבלום את פיו. על זה אמרו (ברכות ס"ג): אם ראית דור שהתורה חביבה עליו פור, ואם לא - כנס לפיכך כתוב לו בוא"ו, לא יגיד, בחיוב. וכתוב גם באל"ף. שיש זמנים שלא יגיד, כשיודע שלא ישמעו לו. (גלילי זהב)

📖 "וכיפר עליו הכהן...לאשמה בה" (הכז)
 מובא בימאור ושמש' שהיה לפנינו מנהג בישראל, כשהקורא בתורה סיים הפרשה עם המילים "לאשמה בה", וכדי לא לסיים בדבר רע קם הקהל וקרא ילאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי ר"ת "לאשמה בה".
 וכתב ה'תפארת שלמה' על מאמר חז"ל: 'כל השומר שבת כהלכתו מוחלן לו כל עוונותיו'. ששבת כמובן היא כפרה כמו כל הקורבנות.... (ב. בר דיין הי"ח)

📖 "והסיר את מראתו ויהסיר" (א-טו)
 רש"י: בשביל שניזון מן הגזל. אמרה תורה דבר זה אצל קרבנו של העני ללמדנו, שאפילו העני אל יורה היתר לעצמו לשלוח ידו אל ממון חברו. (אלשיך)

פנות הניבים והפתגמים

הציץ ונפגע = הפיר דרך שונה מדרכו ופנה אליה.
דוגמה: בראשית דרכו הפוליטית התנגד השר לפנוי ישובים, אולם לאחר שהתארח בנכנס שבו הכריז על הקמת המפלגה החדשה, שנה דעתו, הציץ ונפגע.
מקור: תנו רבנן: ארבעה נכנסו לפרדס (פשוט, רמז, דרש, סוד), ואלו הן: בן-עזאי ובן-זומא, אחר ר' עקיבא... בן-עזאי הציץ ונמת... בן-זומא הציץ ונפגע [הסתכל "מאחורי הפרגוד", בדברים אסורים, ונטרפה דעתו]... אחר קצץ בנטיעות, ר' עקיבא יצא בשלום [ניבונכו]. (חגיגה, יד).

"**קול יון וקול אמה, קול חתן וקול כלה**" מזל טוב ואיחולים לבניים לידידנו
 יעקב וכלאה זאמן היינו לבישה ומוזל יצהק היינו לנישואי אהרון ניי עם שרית מנבית. יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסיוו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 העלון טעון גניזה

חודש ניסן

שלושה שמות לחודש זה :

"ראש חודשים" (החודש הראשון), כי הוא נמנה בה ראשון לכל חודשי השנה. "חודש האביב" מפני שבו פורח ומתחדש הצומח והחי ובו ניתנים חיים ועושר לעולם.

"ניסן". הוא השם הבבלי שהעלו ישראל עמם מבבל, ואף הוא נקרא על שם האביב, כי ניסן משורש ניצן, על שם הניצנים נראו בארץ (שיר השירים ב).

והחכמים האחרונים מצאו רמז של נוטריקון בשם אביב, ואמרו **"אביב"**: אב"ב, כלומר הראש לכל יב החודשים.

עליה לרגל :

שלוש פעמים בשנה חייבים לעלות לרגל לירושלים: בחג הפסח, בחג השבועות ובחג הסוכות. בזמן שבאים לבית המקדש מביאים קרבנות מיוחדים. עולה ושלמים. העלייה לרגל היתה מאורע משמח. אנשי ירושלים קיבלו את העולים בסבר פנים יפות, **והעולים גמלו לתושבי ירושלים על האירוח.**

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

אחריות

העברת אחריות, אם כן, היא "שם המשחק". זהו שורש החינוך. מרגע שהילד נולד אנו מעבירים לו עוד ועוד אחריות על נושאים שונים בחיים. המילה **"אחריות"** מתחילה ב- **א** ומסתיימת ב- **ת**, כי לקיחת אחריות על נושא כלשהו צריכה להיות שלו מתחילה ועד סוף! במידה ואנו אחראיים להתמודדות - הילד לא יתאמץ, אבל במידה ואנו סומכים עליו - הוא "יירא את הכפפה" ויתמודד. יתכן שיצליח ויתכן שלא... אבל לפחות הוא ילמד. פעמים רבות אנו מנסים להעביר אחריות, אבל "נשברים" כשהתוצאה לא "מושלמת", וממהרים "לנקות" אחריו ולחזור לעמוד במגדל הפיקוח... סבלנות! למידה אמיתית היא תהליך. במקרה של קושי, כדאי לזכור קודם כל שאין כאן טעות! הקבי"ה, בחמתו ובאהבתו הרבה, "ארגן" לילד שלנו שיעור מושלם לחיים... שנית, להאמין בילד שהוא מסוגל! לתת לו "התאמן" על החיים, למצוא את הפיתרון בעצמו, לאפשר לו להיות יצירתי ולהתמודד, לצמוח ולהיבנות, להכיר ביכולותיו, לדעת להוציא אותם אל הפועל, ובעיקר - לדעת שאם הקב"ה זימן לו כזה קושי - משמע שהוא יכול להתמודד איתו בהצלחה.

מרכות ואיחולים לפסח

לאהרון וכלי גמזו-לטיבה היי"ו בהגיע בנס לידו ניי **למציודת**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים, ותרוו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם. וברכה והצלחה למה שזליכה גמזו-לטובה ולשושנה ישמח-משה מנב"ת

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלל-אבי מוסאי"**.

מרכות ואיחולים לפסח

לילעקב ישראל בן **אהובה יוסף** שיתברך בזיווג הגון **משורש נשמתו** ויזכה ליראת **שמיים טהורה** ובכל אשר יפנה יעשה ויצליח לאורך ימים ושנים

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לאלי ומרים אליאס היי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ובפרנסה טובה, **וזיווג הגון משורש נשמתם לילדיהם**. ולהבדיל לעיני שרה בת מרגלית ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לש"לביה אכלביכיה היי"ו שתרים לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתו והצלחת כל ילדיו. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ובפרנסה טובה, **וזיווג הגון משורש נשמתם**. ולהבדיל לעיני שמחה בת סולטנה ז"ל

מרכות ואיחולים לפסח

לאלי וליאיה מלייב על הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בבריאות ופרנסה טובה והצלחה לכל ילדיהם ברוחניות ובגשמיות ורפואה שלימה לזיוה בת **פחמל וליצחק** בן פריחה לאורך ימים ושנים.

מרכות ואיחולים לפסח

ליהודה והנה סהר בהגיע בנס **אביאל למציודת**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ובלומודיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים. וברכה ליצחק גולני היי"ו

מרכות ואיחולים לפסח

קול חן קול אהנה קול חן קול כלם מזל טוב ואיחולים לבניי ללידנדו **אשר ותמר אהרן** היי"ו **יוסף ודבורה יחיאל** היי"ו לנישואי **שחר** ניי עם **ענין** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבני עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית מפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

מרכות ואיחולים לפסח

לאסף וההילה יצחק פיר להולדת **הבת** מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה והצלחה **למוני ודבורה יצחק פור** היי"ו ליוסף ורחל עמר היי"ו שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

כל הציבור מוזמן

בערב שבת בשעה **20:30** **לעונג שבת** והתעלות רוחנית בבית הכ"נ **"אוהל מועד"** רח' הנשיאים 3, יבנה, (מאחורי מאפיית דהרל) **פיוטים, דברי תורה ושיעור מרתק. יוגש כיבוד עשיר**

לעיני הצנועה והענווה

שמחה אלביליה ז"ל בת סולטנה ז"ל נפטרה כטי אדר השבוע פקידת שנתה. לעיני הצנועה והענווה **כריחה** ז"ל בת פחמל ז"ל השבוע פקידת שנתה.

בריאות והחלמה איתנה :

ציון נאמן בן מרים היי"ו משה נאמן בן מרים היי"ו משה מוסאי בן זליכה היי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה היי"ו אברהם נאמן בן מרים היי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים היי"ו שבתאי מוסאי בן זליכה היי"ו ראובן נסימי בן מרים היי"ו יעקב עמרני בן רבקה וששון היי"ו לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל ברוך גלעד בן מוכתרם ואליהו ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אלעזר ביטון בן רחל ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה היי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות הגעלות והכשרות כלים לפסח (המשך)

ט. אם הגעיל הרבה כלים עד שנעכרו המים כעין ציר, אין מגעילין עוד בהם, ויחליף המים.
י. אם מגעיל ע”י צבת שמחזיק בה את הכלי, צריך לרפות את הכלי ולחזור ולתפסו, דאם לא כן הרי לא באו מ”מי ההגעלה במקום שמונח הצבת.
יא. טוב להניח כלים להכשרה בתוך סל רשת, ולא יניח כלים הרבה בפעם אחת לתוך הכלי שהוא מגעיל בו, כדי שלא יגעו זה בזה, דאם כן, במקום נגיעתן אינן נגעלין.

כלי עץ

א. נוהגים לא להכשיר כלי עץ בגלל שיש להם הרבה סדקים. ובכל מקרה אם רוצה להכשירם, יכשירם בהגעלה וינקם יפה.
ב. כלי עץ וכדי שליטשו במקום להגעילו - לא עשה כלום.
ג. מרדה העשוי עץ - אין לו תקנה.

כלי פלסטיק

א. כלי פלסטיק שאין בהם חריצים דינם ככלי מתכות וכפי בליעתם כך הכשרם.

כלי חרס ואבן

א. כל כלי חרס שבישלו בו או הגישו בו חמץ, אסורים בשימוש בפסח ולא יועיל להם שום הכשר, לכן יש להצניעם כנייל.

ב. כלי חרסינה או פורצלן אין להם הכשר לכן ישטפם ויצניעם בארון נעול עד לאחר הפסח.

ג. תנורים וכיריים הבנויים מאבנים ולבנים, אפשר ללבנם ולהכשירם לפסח.

תנור אפיה

א. אע”פ שאין משתמשים בתנור בפסח חייבים לנקותו כמו כל הכלים ולכסותו או להדביק עליו נייר דבק כדי שלא יפתח.
ב. מי שנאלץ להשתמש בתנור בפסח אין לו להכשירו על דעת עצמו ועליו להיועץ ברב מומחה לדבר שידריך אותו כיצד להכשיר את התנור, כיון שלכל תנור דינים משלו.

ג. מגיש אפיה ממתכת משתמשים בהם בלי מים, צריכים ליבון. והליבון צריך להיות לכתחילה ליבון חזק עד שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו.

דיני בדיקת חמץ

א. קודם ליל י”ד בניסן מנקים את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם חשש משהו חמץ, וכן יש לנקות את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואין צריך לבדוק לאור הנר, בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 56 גר’ החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לאכול פת או עוגה פחות מ- 56 גר’, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, ותה או קפה מותר לשתות קודם הבדיקה.

ג. צריך לבדוק בחורים ובסדקים בכל פינות הבית, לרבות המרפסות וחדרי המדרגות, והגינות, ובייחוד במזנון, במקרר, בארונות המטבח, וביתר המקומות שמצניעים שם מאכל ומשקה, וכל חדרי הבית צריכים בדיקה.

ד. מי שיש לו מכונית פרטית, יש לו לבדוק מחמץ באור ליידי, אפילו אם אינו רוצה להשתמש בה בפסח, ולא יחזור לברך, ודי במה שבירך על הבדיקה בביתו, אף שיש מרחק רב ביניהם, וכן בעלי אוטובוס ציבוריים, מטוסים ורכבות, ראוי ונכון לבדוקם אור ליידי, לאור הנר, אף אם ניקו אותם קודם.

ה. אין לברך ברכת שהחיינו על מצות בדיקת חמץ. ונכון להשתדל להשיג ”פרי חדש” ולהניחו לפניו בשעת הברכה שלפני הבדיקה, ואחר שיבדוק מעט יברך שהחיינו (כדי להסתלק מחשש להפסק) ואחר שיגמור הבדיקה יברך ברכת הנהנין על הפרי ויאכלנו, אבל אין זה אלא ממידת חסידות.

”מכל מלמד” השכלתי...”

מדוע המנהג לפרש עשר התיבות לחם?

א. להזכיר לנו 10 המכות, שבהם הוכנו המצריים, בגינם כל העולם הכיר בבורא יתברך ובעמו - ישראל, וכן עם ישראל עשה תשובה מ-49 דרגות הטומאה שהיה בהם.

ב. להזכירנו שמטרת הגלות במצרים ומטרת 10 המכות היו לקיים את ההבטחה לאברהם בברית בין הבתרים, והבאת עם ישראל לארץ ישראל שנתקדשה ב- 10 קדושות. וכמו שאנחנו מחפשים ומבערים את החמץ, כן הקב”ה יחפש ויבער את כל האויבים בארץ ישראל לקראת קיבוץ הגלויות ובואם לארץ.

ג. החמץ, הוא יצר הרע, הוא מקור לכוחות הטומאה. כל השנה כוחות אלה מנסים בכל כוחם ומאודם להכשיל את האדם. בא הפסח, שזהו הזמן המקורי שהקב”ה שבר את כוחות הטומאה כדי שיציל את עמו, ואז 10 כוחות הקדושה מתעוררים כנגד 10 כוחות הטומאה. על מנת שכוחות הקדושה ישלטו בעולם ולא כוחות הטומאה, אנחנו שמים 10 חתיכות לחם - חמץ = יצר הרע, מבערים אותם בפה ושורפים אותם. ובשעת הביטול מבקשים שהקב”ה יבער ויבטל הרע וישאיר לנו רק את הטוב בעולם.

ד. לעומת הסיבה הראשונה שהזכרנו: להזכיר לנו שאומנם היה עם ישראל נתון ב-49 דרגות טומאה, אך תוך 49 יום מציאת מצרים גם עלה 49 מדרגות והגיע למדרגה שיכל לקבל 10 הדברות.

ה. יש 10 מצוות בלחם, (זריעה, קצירה...), ויש 10 מיילים בברכת ”המוציא”. אנו באים להצהיר, שאף על פי שאנו מבערים ושורפים הלחם - סמל החמץ, אנו עושים זאת בקדושה וטהרה ללא חלילה שום זלזול, וכנגד המקטרגים שגיידו, ראו איך הם שורפים הלחם, אנו מבקשים מהקב”ה שיתן ברכה בלחם, בפרנסה, בבריאות, ויחולו עלינו 10 הברכות שבירך יצחק את יעקב אבינו ע”ה, בברכת ”ויתן לך האלוקים...” - בזכות מצווה זו.

רפואה אלטרנטיבית

אכילת מוצרים בריאים (המשך משבוע שעבר)

בעולם המערבי המודרני ישנה נטייה לצרוך ”מזון מהיר” - סוגי גאנק פוד, בצורת מזונות מעובדים, שמטרתם ”לסתום את החור בבטן” במינימום זמן ומאמץ. כתוצאה מכך, מתפתחים הרגלי אכילה ושתייה מעוותים מן היסוד. נוצר מעגל קסמים המאופיין בתחושת רעב תמידי אפילו אם הבטן מלאה... אנו עומדים מול התופעה המוכרת ושואלים את עצמנו - איך זה קורה?

מסתבר שההסבר הוא פשוט והגיוני - מתוך הצורך הטבעי של הגוף להזין את עצמו, הוא מפעיל את מנגנון הרעב ומבקש מזון. במידה והוא מקבל מזון שאינו מכיל את הרכיבים המזינים להם הוא זקוק, הוא לא בא על סיפוקו ומשדר שוב רעב, למרות שהקיבה מלאה. כך מידת הקיבה מתרחבת והגוף צורך יותר ויותר מזון, שלמעשה, ברובו הוא פסולת. הפסולת, בחלקה, מצטברת בגוף בצורת שומן, ובחלקה מעמיסה על הגוף ומזהמת אותו.

הסטיקר

מנחם קונדיטון המכונה קונדי, בעל מוסד היוקרה "קונדי בע"מ", חשב שהוא עוד רגע מתעלף. רק זה היה חסר לו. הוא עמוס עבודה עד השמיים, הקליינטים מורטים את נוצותיו, ספקי הצמיגים והחלפים נושים בו יומם וליל, אשתו מקטרת על היעדויות התכופות, ורק זה היה חסר לו עכשיו, ממש עוד מסמר בצמיג. הוא הרגיש שהוא הולך ושוקע לתוך מבוכה, שאין לו כלים להתמודד איתה. "ריבנו של עולם, רק זה היה חסר לי", הוא מלמל חרישית. נזכיר רק שלאדון קונדיטון המוסכניק האמיד, יש רק בן אחד. זה מה שקיבל מבורא עולם, והוא אוהב אותו. אהבת-נפש, כבול אליו בעבותות של אהבה לירוש העצר שלו. קונדי הביט בכיפה הלבנה, הענקית של בנו יחידו צביקי, בציציות המשתלשלות, ברגליו הרוקדות, והמשיך לחלוש "רק זה היה חסר לי".

"אבא תהיה מאושר, אני חוזר בתשובה, גמרנו, אני עם בורא עולם, אתה עוד תרווה ממני נחת. חיך אבא, המוסך זה לא כל העולם, יש אבא בשמים, יש תורה, יש רבי נחמן..."

צביקי אחז בידיו של אביו וניסה להרימו ולחולל עמו ריקוד ברסלב עליו בסגנון "בך רבנו נגילה, בך רבנו נשמחה". אבל קונדי חש שרגליו כבדות, ראשו מסוחרר, מפני שהעומד לפניו, קרי "צביקי חוזר בתשובה".

"אבא, עשה לי טובה, אל תגיד 'רק זה היה חסר לי'. אני ברוך השם בריא ושמח ומצווה להיות בשמחה, תשמח ביי".

צביקי פתח את שקית הניילון הכתומה שאחז בידו והציץ פנימה. "מה יש בשקית?" שאל קונדי שהספיק להתאושש קלות מן ההלם של הבוקר.

"שני סנדוויצ'ים ועוד ניירות...", השיב הבן כממתיק סוד. צביקי קונדיטון בן ה-21 חזר בתשובה, ומעתה הוא נטל לעצמו משימה להפיץ את תורת רבי נחמן. חוברות, ספרים, סטיקרים, כדי שיהודים יהיו בשמחה, שיאמינו שאין ייאוש בעולם כלל. וכך נפתחה לה חזית מרתקת בין האב לבן.

"תראה צביקי" אמר לו קונדי "אני ואמא שלך עברנו ברוך השם את המשבר של החזרה בתשובה שלך, אתה בנונו היחיד, אני אוהב אותך, אבל עשה לי טובה תפסיק להדביק לי סטיקרים עם סיסמאות על הגיפ שלי, ולא על המכוניות של הקליינטים במוסך, זה סתם מכעיס את הקליינטים". צביקי לא בדיוק שמע, ולפחות פעם פעמיים בשבוע היה בא למוסך של אביו ומדביק. הוא מדביק וקונדי מוציא. השמשה האחורית של הגיפ המשפחתי היתה עמוסה לעייפה בסטיקרים וסגוניים המפכים המון תקווה, אהבה ואמונה. השעה שש ושלושים בבוקר באחד מימי החול, בעוד המיחס מרתיח את המים לכוס הקפה של הבוקר, עקר קונדי בחמת זעם שישה סטיקרים חדשים שהדביק צביקי על השמשה האחורית של הגיפ. "הוא עולה לי על העצבים לפעמים" מלמל קונדי ומוג מים לכוס החרסינה הצהובה. הוא לגם מן הקפה, העיף עיניו בכותרות העיתון, וחיפש נואשות אחרי פיתרון להדבקות של בנו יחידו. קונדי נשען על הכורסא, עצם את עיניו, והרהר בליבו "הוי, ריבנו של עולם, הילד שלי כל כך משונה, לא יציב, כל היום סטיקרים וחוברות... לא מבין אותו, לא מבין אותו".

בדיוק בשעה 7:30 עלה קונדי על הגיפ, ופניו מועדות למוסך. בכניסה לאזור התעשייה השתרך לו פקק ארוך של בוקר. המון צפצופים, אוטובוסים, ילדים עם תיקים על הכתפיים, פקק מעיק. מאחוריו נסעה מרצדס כסופה המשדרת יוקרה. רק בשעה 8:00 השתחרר הפקק וקונדי האיץ את הגיפ לכיוון המוסך. המרצדס הכסופה עדיין מאחוריו. קונדי החנה את רכבו מול המוסך, והמרצדס עצרה לצידו.

גבר נאה וגבה קומה לבוש מהודר ירד מן המרצדס וניגש לקונדי התמה. "אדוני, אדוני", אמר הגבר, "אתה הצלת את חיי, ממש כך. לא תאמין, אבל בזכותך אני חי. אין לך מושג מה עשית בשבילי...". קונדי הביט בסקרנות מהולה ברחמנות בעיני החומות והמרוגשות של האיש הצעיר, "אני מקווה שהטיפוס הזה הוא נורמלי. שלא יתחיל לקפוץ לי.

"איננו מכירים אדוני" הפטיר קונדי "לא זכור לי שהצלתי חייו של משהו. לא הייתי חייל קרבי, ולא מתנדב במד"א...". האיש הצעיר הלבוש בהידור נעמד מול קונדי ואמר "שמי אורן גינצבורג, איש עסקים, לפני כשנה ביצעתי כמה מהלכים כלכליים לא אחראיים. אתמול הודיעו לי מהבנק שהם מעקלים את נכסי וחשבונותיי. המרצדס גם היא מעוקלת. אורן גינצבורג שלפניך, הוא שבר כלי. הבוקר החלטתי לסיים... איבדתי את טעם החיים, עשרות אנשים איבדו פרנסתם בגללי... והייתי בדרך לעשות צעד חד-צדדי כדי לעזוב עקב ייאוש נורא וחוסר אונים. התנעתי את המרצדס כדי להגיע לצוקי הים לדרכי האחרונה. והנה פקק. ואתה מולי. ואני מביט בשמשה האחורית של הגיפ שלך ושם מודבק לו סטיקר ענק, 'הי' איתך, עמך ואצלך, ייאוש לא קיים בעולם כלל. הכל יתהפך לטובה". אמן חוזר וקורא, פעם אחר פעם. לפתע חשתי שמחה פנימית, רצון לחיות, שאיפה לשנות את המצב מן הקצה אל הקצה. יש אלוקים, הוא איתך, הכל יתהפך לטובה".

"תודה לך על הכל", והם לחצו ידיים ונפרדו בחביבות. קונדי ניצב מאחורי הגיפ הלבן שלו והרהר "הרי אני תלשתי בבוקר שישה סטיקרים, את כל מה שהודבק, והנה צביקי תלה סטיקר נוסף מבלי שארגיש, וכנראה חזר לישון... שיחיה בריא".

קונדי התחיל לקרוא את הסטיקר 'הי' איתך עמך ואצלך, ייאוש לא קיים בעולם כלל, הכל יתהפך לטובה".

ואז חלפה מחשבה נפלאה במוחו של מר קונדיטון המוסכניק החביב "אני לא מאמין, ממש לא מאמין, סטיקר אחד קטן שתלוי בקושי שעה על השמשה האחורית של הגיפ שלי הכניס שמחות-חיים ועידוד ליהודי מיואש - בין חיים למוות - והחזיר לו את הצבע לפניו. זה רק סטיקר. ואם סטיקר עושה טוב ליהודי, מי יודע איזה אור מכניסה התורה ללב של הבן-אדם, הרי צביקי שלי דומה ללפיד של אור ואהבה".

לפתע צלצל הפלאפון. על הקו צביקי. "אבא, אני הכי אוהב אותך בעולם. אני מבקש סליחה, בבוקר הורדת את כל הסטיקרים, אבל בלי שהרגשת הדבקתי סטיקר נוסף לפני שיצאת. אבא, אל תכעס, אני בסך הכל רוצה שגם הגיפ שלי יפרסם שאין ייאוש בעולם כלל, להסביר לאנשים שיש אבא בשמים שאוהב ודואג להם. אתה לא כועס, אבא, נכון?".

קונדי הנהן בראשו והפטיר בחיבה "כועס? אף פעם לא כעסתי... חלפה שנה וחצי.

שעת בוקר, מרצדס כחולה גולשת באיטיות לכיוון המוסך של קונדי. השמשה ודלתותיה עמוסים סטיקרים מאירי עיניים. הגיפ של קונדי הוא צעצוע קטן, לעומת הסטיקרים של המרצדס המודבקים מכל הצדדים. אורן גינצבורג איש העסקים חובקי-העולם כנס פנימה. קונדי מביט בו בעין בוחנת. "אחטנו מכירים, נכון?". "כן" משיב גינצבורג "אני מהסטיקר, רציתי לשמוע אותך, מאותו בוקר של הסטיקר, נכנסה בי מוטיבציה. הפכתי עולמות, קיבלתי אשראי, החזרתי חובות, וברוך השם, הגלגל התהפך לטובה".

"אני מאושר", אמר קונדי, "זו סיבה לשתות לחיים". הוא הוציא כיפה קטנה מכיסו, שלף בקבוק ויסקי עם שתי כוסות ומוג לגינצבורג. "הבן שלי אמר שצריך לברך" "שהכל נהיה בדברו" על וויסקי, רגע רגע אתן לך כיפה אדון גינצבורג". "לא צריך קונדי, לא צריך. הכיפה שלי כבר שנה וחצי על הראש, מאז המפגש שלי עם הסטיקר שלך".

"זה הסטיקר של צביקי הבן שלי, הוא אחראי על ההדבקות". השניים ברכו ולגמו מן הוויסקי. לפתע - כרוח סערה - נכנס צביקי למשרד ואמר: "אבא, אתה לא תאמין, בחיים לא ראיתי מכונית מודבקת עם סטיקרים כל כך יפה, מכל הצדדים. חתיכת אוטו שיכול להחזיר בתשובה את כל כביש החוף... באמת כל הכבוד".

קונדי וגינצבורג פרצו בצחוק. "אני חזרתי לחיים, וחזרתי בתשובה בזכות הסטיקר שלך", סיפר גינצבורג את העלילה המרגשת.

"אתה רואה, אבא", שמח צביקי, "הנה, קיבלת איתות מבורא עולם, מה יכול לעשות סטיקר קטן בעיקר כשהוא על גיפ הקדוש שלך".